

k zemřelému. Jestliže P. Jaroslav Š. byl pohoršen jednáním obžalovaného, nelze jeho pohoršení považovati za průměrné a nelze proto uvážit je při rozhodování o objektivní skutkové podstatě přečinu § 303 tr. zák. v tomto případě. Dle toho objektivní skutková podstata přečinu § 303 tr. zák. není v tomto případě dána, jak vyplývá ze svrchu uvedených úvah, a jelikož již po této stránce není zmateční stížnost odůvodněna, bylo ji zavrhnouti, aniž bylo třeba se zabývati subjektivní stránkou jednání obžalovaného a přezkoumávati správnost názoru nalézacího soudu v tomto bodě.

Čís. 943.

Spolupůsobení při dobrovolné dražbě, týkající se zájmů obce, jest úředním úkonem obecního starosty (§ 153 tr. zák.), třebas se dalo mimo obvod obce, jejíž jest starostou.

(Rozh. ze dne 2. října 1922, Kr II 535/21.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku zemského trestního soudu v Brně ze dne 18. dubna 1921, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem podle § 153 tr. zák. a přestupkem podle § 312 tr. zák.

Důvody:

Soud zrušovací smí vzíti dle § 288 čís. 3 tr. ř. za podklad svého výroku při přezkoumání rozsudku po stránce hmotněprávní jen ten skutkový stav, který byl zjištěn soudem nalézacím. Proto nelze uznati vůbec za zákonitě provedenou zmateční stížnost, a míti dále k ní zření, pokud z důvodu § 281 čís. 9 b) tr. ř. dovozuje nepřičetnost stěžovatelu pro úplnou opilstost, kdyžť rozsudek právě opak zjišťuje. Dle zjištění rozsudku intervenoval obecní starosta Jakub D. při dražbě dříví, byť i konána byla mimo obvod obce M., úředně, ježto dříví to okresní politickou správou přikázáno bylo několika obcím, mezi nimi i jeho obci společně ku vydražení a dražba dotýkala se tudíž zájmu obce M. Rovněž zjišťuje rozsudek, že starosta D. obžalovaného před příběhem, za něž jest se tomuto zodpovídati, výslovně upozornil, že intervenue tu úředně jako starosta. Tím jednak vyvrácena jest výtkka stížnosti, že starosta nebyl osobou chráněnou §§ 68 a 153 tr. zák., ježto prý intervence při soukromé dražbě není funkcí starosty obce, jako takového, tím méně, koná-li se dražba v obvodu obce cizí, jednak zjištěno jest a odůvodněno stížností pohřešované vědomí stěžovatelu o úřední povaze intervence starostovy. Jak z § 27 ob. ř., jenž označuje předmětem samostatné působnosti obce vše, co se dotýká zájmu obce vůbec, tak i z předpisu § 54 tamtéž vyplývá, že dohled na provádění dobrovolné dražby, zejména, jde-li o zájem občanstva, není mimo obor působnosti obecního starosty. Mohou-li však takto zvláštní okolnosti vésti k tomu, by starosta byl nucen konati svůj úřad mimo obvod své obce, není ovšem příčiny, odíratí mu zvláštní ochranu zákona, jakmile jest pachateli úřední vlastnost intervence obecního starosty povědoma. Zejména ochranu § 153 tr. zák. nelze již proto obmezovati na obvod

obce, ježto předpisem tím chráněn jest veřejný úředník nejen u vykonávání svého povolání, nýbrž i proti útokům, jež staly se proti jeho tělesné integritě pro toto vykonávání, a jež mohou býti podniknuty přirozeně kdy a kdekoli. Není proto výtka stížnosti, že tu nebylo ani objektivně ani subjektivně skutkové podstaty trestných činů dle §§ 153, 312 tr. zák. odůvodněna a bylo zmateční stížnost dovolávající se zmatků § 281 čís. 5, 9 a) a 10 tr. ř. zavrhnouti.

Čís. 944.

Pro skutkovou podstatu zločinu dle § 153 tr. zák. jest lhostejno, že útok byl podniknut teprve po zakončení vlastního úředního výkonu, jen když se stal pro tento úřední výkon.

(Rozh. ze dne 2. října 1922, Kr II 602/21.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku zemského trestního soudu v Brně ze dne 23. června 1921, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným zločiny podle §§ 8, 153 tr. zák. a 99 tr. zák.

Důvody:

Zmateční stížnost označuje především odsouzení pro zločin dle §§ 8, 153 tr. zák. z důvodu § 281 čís. 10 tr. ř. zmatečným, poněvadž útok na ministerského radu Dra M. nestal se, když vykonával své povolání nebo pro toto vykonávání, jak zákon v § 153 tr. zák. předpokládá, an Dr. M. pro odepření místostarosty, pokud se týče obou členů místního poradního sboru se zamýšlenou revisí přídělů půdy nezačal. Než neprávem, Dr. M. přijel jako předseda komise do J. za účelem předsevzetí revise přídělů pozemků, jež státi se mělo dle prohlášení Dra M-a jen za intervence starosty (pokud se týče jeho náměstka) a místního poradního sboru. Úřední jednání započalo tedy již jednáním o tom, má-li býti vlastní revisní jednání předsevzato způsobem Drem M-em navrženým, či veřejně, jak trval na tom náměstek starosty, a nesprávný jest tudíž shora uvedený názor stížnosti. Ovšem útok obžalovaného na Dra M-a nastal teprve, když tento následkem odporu místních orgánů prohlásil, že odejde a skutečně z místnosti ven již odcházel. Avšak nehledě k tomu, že tím úřední činnost úředníka, přijevšího za účelem výkonu služebního do obce z jeho úředního sídla, nebyla ještě ukončena, a právem sluší míti za to, že tento alespoň tak dlouho ještě povolání své vykonával, dokud následkem svého úředního jednání ještě byl s účastněnými stranami v ústním styku, vyplývá z celého zjištěného stavu, že, i když útok podniknut byl teprve po zakončení vlastního úředního výkonu, přece se stal nepochybně alespoň pro toto vykonávání úřadu, což s hlediska § 153 tr. zák. dle jeho doslovu jest rovnocenným. Správně tedy kvalifikoval soud nalézací skutek obžalovaného ne jako pouhý přestupek § 312, nýbrž jako pokus zločinu dle §§ 8, 153 tr. zák.